எட்டாந்திருமுறை

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள்

திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இராகம்-மோகனம்(சுத்தாங்கமாகப் பாடவேண்டியது)

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்துஉன்
விரையார் கழற்குஎன்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்ததும்பி
வெதும்பி உள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றிசயசய
போற்றி என்னும்
கைதான் நெகிழவிடேன் உடையாய் என்னைக்
கண்டு கொள்ளே.

ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற்கு
அன்பிலை என்புஉருகிப்
பாடுகின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாதமலர்
சூடுகின்றிலை சூட்டுகின் றதும்இலை
துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடுகின்றிலை தெருவுதோறு அலறிலை
செய்வதொன் றறியேனே.

பால்நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே